

Ş. CAN AKKAYAN

SERİ
SERIE B

CİLT
TOME XXIII

SAYI
FASCICULE I

1973

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ
DERGİSİ

REVUE DE LA FACULTÉ DES SCIENCES FORESTIÈRES
DE L'UNIVERSITÉ D'İSTANBUL

VII. DÜNYA ORMANCILIK KONGRESİ

Yazan :

Prof. Dr. Fehim FIRAT

Dünya Ormancılık Kongrelerinin VII. si 1972 Eylül ayının 4-18-inci günleri arasında Arjantin'in başşehri Buenos Ayres'de toplandı. Bundan önceki Kongrelerden I. si 1926 yılında Roma'da, II. si 1936 da Budapeşte'de, III. sü, arası biraz daha açılarak, İkinci Dünya Harbinden sonra 1949 yılında Helsinki'de, IV. sü 1954 de New Delhi'de, V. si 1960 da Seattle'da, VI. sı 1966 yılında Madrid'de toplanmıştı.

Bu kongrelere Türkiye ormancılarının katılmaları Helsinki ile başlar. Kongre uzak bir ülkede toplandığı zaman Türkiye'den katılanların sayısı çok sınırlı kalmaktadır. Bunlara katılma olanağına sahip olabilenlerin, ancak özet halinde de olabilse, Kongrenin organizasyon şeklini, ele alınan konuları ve yapılan çalışmaları meslekdaşlara duyurması yerinde olacaktır. Daha fazla bilgi, özellikle kongreye sunulan tebliğler hakkındaki bilgiler, yayınlanması ancak 2 - 3 yıl sonra olabilen Kongre kitabından edinilebilecektir. Bu yazıda VII. Kongreden bazı izlenimler özetlenmektedir.

Bir sonraki Dünya Ormancılık Kongresinin nerede ve hangi sene toplanacağı konusu, gündem gereğince ve usul haline gelmiş olarak kongrelerin son gününde kararlaştırılır. VII inci Dünya Ormancılık Kongresinin 1978 yılında toplanacağı son kongrede anlaşılmış olmakla beraber, yeri kesin olarak karara bağlanmamıştır. Her ne kadar Avusturya delegesinin gelecek toplantının Viyana'da yapılması teklifi alkışlarla karşılanmış ise de, yapıldığı söylenen diğer yazılı teklifler de dikkate alınarak, kongrenin yerinin tesbiti FAO'ya bırakılmıştır. Bilindiği gibi Dünya Ormancılık Kongreleri, Kongreye ev sahipliği yapacak olan ülkenin hükümeti ile anlaşarak Birleşmiş Milletler Tarım ve Gıda Teşkilâtı'nın (Food and Agricultural Organisation) işbirliği ile, o ülkenin ormancıları tarafından yürütülmektedir. Böylece VIII. Kongrenin 1978 yılında Avusturya veya Rusya'da yapılması muhtemel görülmektedir.

Böyle yakın ülkede yapılacak toplantıya Türkiye'den katılanların sayısı artabilecektir. Bu iştirakin faydalı ve verimli olabilmesi için çok önceden duyurulması ve hazırlıklı kuvvetli bir ekiple gidilmesi doğru olur. Diğer milletlerin bu kongreleri, ormancılık çalışmalarını ve başarılarını, hatta yurtlarını tanıtmak için fırsat bildikleri ve bu fırsatı türlü şekillerde çok iyi kullandıkları görülmüştür.

VII. Dünya Ormancılık Kongresinin yurtlarında yapılmasını Arjantinliler büyük bir sevinç ve övgü ile karşılamışlardır. Başta Cumhurbaşkanı General Alejandro Agustin Lanusse, Kongrenin açılışındaki konuşmasında bunu belirttiği gibi diğer vesilelerle de ifade edilmiştir. Kongre bülteninde «Bir Lâtin Amerika ülkesinin ilk defa olarak böylesine önemli bir gösterinin merkezi» olmaktan duyulan iftihar açıklanıyordu. Sayın Cumhurbaşkanı Kongreye başarı dileklerini ifade ederken, bu mutlu güne sakladığı müjdesini de veriyordu. Arjantin Hükümeti bir Orman Bankası açmağı kararlaştırmış bulunuyordu. Bu bankanın Devlet tarafından ve ormancılık faaliyetleriyle ilgili özel teşebbüs tarafından gerçekleştirileceğini ve bunun Arjantin Ormancılığının hızla gelişmesinde etkili bir faktör olacağına inancını bildiriyordu.

Arjantinliler daha 1966 yılı Madrid Knogresinde, VII. Kongrenin yurtlarında toplanmasını ısrarla talep ederken, altı yıl sonrası için hazırlıklı olacaklarını düşünüyorlardı. Böyle büyük bir kongreyi hazırlamak, idare etmek ve başarmak kolay değildi. Onlar bunu yapabildiler. Buna göre olanaklarının bulunduğu görüldü. Çok önceden Millî Organizasyon Komitesini ve ayrıca icra, yönetim ve istişare komitesi adıyla kalabalık üyeli üç organı teşkil ettikleri görülmüyordu. Bunlar Arjantin Cumhuriyeti Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının himayesinde iyi bir çalışma yapmışlardı. Kültür Merkezi General San Martin binası her türlü modern teçhizatı ve çok sayıda geniş salonları ile emirlerinde idi. Günlük bültenleri muntazam yayan, tebliğleri zamanında tercüme ve teksir eden organları vardı. Kayıt, seyahat, banka, posta, danışma ve diğer hizmet işlerini yürüten bürolar açılmıştı. Kongreye iki bine yakın iştirak olmuştur.

Kongre vesilesi ile «Milletlerarası Ormancılık ve Orman Sanayii Sergisi», «Ormancılık Neşriyat Sergisi» açılmış ve «Ormancılık Filimleri Milletlerarası Festivali» tertiplenmiştir. 12 Ekim günü, Kristof Kolomb'un Amerika'yı keşfinin yıldönümü olarak törenlere ayrılmış ve o gün Üniversite binalarından brisinin yanındaki geniş sahada konuşmalar olmuş, bir anma plâketi konmuş, kongreye katılan her ülke için bir fidan dikimi yapılmıştır. Kongre süresince, aynı zamana rastlayan turizm haftası vesilesiyle de, folklor gösterileri, tiyatro ve millî müzik

akşamları ve diğer çeşit toplantılar, bayanlar için müze gezileri, moda defileleri, mağaza, okul, tarihî yerler ziyaretleri tertiplenmiştir.

Bütün bu yan faaliyetlere kısaca değinmekteki amaç, bir gün yurdumuzda da böyle bir büyük Milletlerarası Ormancilık Kongresinin tertibindeki özellikleri hatırlatmak ve başarılı bir kongrenin yürütülmesini temenni etmektir.

VII. Dünya Ormancilık Kongresi için ana konu olarak «Orman ve sosyo-ekonomik gelişme» seçilmişti. Arjantin'deki kongre bu konunun eleştirilmesi için «tam yeri ve zamanı» olarak gösteriliyordu.

Buenos Aires'deki bu büyük kongre tam onbeş gün sürmüş ve organizasyon komitesi tarafından hazırlanıp kongrenin tasvibine sunulmuş bulunan 22 maddelik kongre iç tüzüğüne göre cereyan etmiştir. Serbest bırakılan ve özel arzulara göre birer programa bağlanan iki pazar günü ile bir tören günü dışında, her gün ikişer celse halinde 8 saat süren toplantılar olmuştur.

Kongreyi takip eden günlerde Arjantin'in muhtelif bölgelerine ve ayrıca birer de Şili ve Brezilya'ya olmak üzere yedi ekskürsion tertiplenmiştir.

Kongrenin açılış töreni, ilk gün öğleden evvel, ilk söz alan Organizasyon Komitesi Başkanı olup sonra da Kongre Başkanlığına seçilen, Arjantin Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Müsteşarı Esteban Arpad Takacs'dan sonra, FAO Genel Direktörü Adekka Boerna ve Cumhurbaşkanı A.A. Lanusse'nin konuşmaları ile olmuştur. Aynı gün öğleden sonra Kongre Başkanı, 3 yar başkan, 14 yardımcı başkan, ayrıca genel toplantılar için 6 yardımcı başkan ve 8 komisyon için birer başkanla üçer ikinci başkanlar seçilmiştir. Bu yerlerin namzetleri, bir komite tarafından önceden tesbit edilerek genel kurula getirilmiştir. Bunlar arasında Türkiye'ye II nci Komisyonda İkinci Başkanlık verilmiştir.

VII. Kongrenin özelliği olarak, toplantıların yapıldığı 12 günün sadece dördü Komisyon toplantılarına ayrılmış, diğer günlerde çalışmalar tamamen genel kurul toplantısı halinde cereyan etmiştir. Kongre için ayrılan 8 Komisyon şunlar olmuştur :

- 1 — Silvikültürcüler (Genel olarak ormancılar)
- 2 — Profesörler, öğretmenler, öğrenciler
(Bu kongreye öğrenciler de iştirak ettirilmiştir).
- 3 — Korumacılar ve rekreasyoncular
- 4 — Kesim ve boşaltma organizatörleri ve işçiler
- 5 — Araştırmacılar.

- 6 — İktisatçılar, yöneticiler ve plâncılar
- 7 — Sanayiciler
- 8 — Serbest forum.

Kongrenin resmî programındaki başlıca komisyonlar bunlar olmakla beraber, içtüzüğün XXII nci maddesinde, salonların müsaadesi dikkate alınmak ve simültane tercüme muhakkak surette istenilmemek şartile ve önceden kongre yöneticilerine duyurulmuş ve kabul edilmiş, yeri ve saati tesbit edilmiş olarak, uzman gruplarının belli konularda oturum yapabilecekleri öngörülmüştür. Gerçekten bu gibi ad-hoc toplantılar yapılmıştır.

Komisyonlardan herbirisinin toplantıları iki büyük salonda paralel olarak ikişer celse devam etmiştir. Bu toplantılarda genel ve özel tebliğler üzerinde yapılan konuşmalar aynı anda üç dile tercüme edildiği gibi, kültür sarayının diğer salonlarına konulmuş televizyonlarla da takip edilmesi mümkün olmuştur. Komisyonlarda ele alınan konular, bunlar hakkında verilen kararlar ve yapılan tavsiyeler raportörler tarafından tesbit edilerek kongre genel sekreterliğine ulaştırılmıştır.

Komisyonların ele aldıkları konular, raporlardaki sıra ile, burada sadece zikredilmekle yetinilecektir. Bunlar üzerindeki tavsiye ve kararları detaylı olarak vermeyi ayrı yazılara konu yapmak gerekecektir.

Uzun raporlarda saptanan başlıca konular şunlar olmuştur :

I. Komisyon. *Genel Olarak Ormancılar.*

- 1 — Ormanlara ve ormancılığa ait isteklerdeki yeni gelişmelerin ormancılık faaliyetleri üzerindeki etkileri.
- 2 — Hızlı gelişen sun'î ormanların randımanının arttırılması
 - a) Ağaç türü ve yetiştirme yerinin seçimi
 - b) Silvikültür tekniğinin ıslâhı
- 3 — Yeni Silvikültür ve Amenajman tekniğinin eğilimleri ve gelişmeleri.
 - a) Ormancılık sistemleri
 - b) Genetik ıslah
 - c) Ormancılıkta gübreleme
 - d) Ormancılık envanteri
- 4 — Rutubetli tropikal ormanların bugünü ve geleceği
- 5 — Ormancılık uygulamalarının insan çevresi üzerindeki etkileri
- 6 — Sonuç ve tavsiyeler.

II. Komisyon. *Profesörler, Öğretmenler, Öğrenciler.*

- 1 — Üniversite seviyesindeki öğretimin ve diğer ormancılık öğretim ve eğitimlerinin amaçları ve plânlanması
- 2 — Üniversite seviyesindeki ormancılık eğitiminde yenilikler
- 3 — Çevre sorunları ve ormancılık mesleğinin yeni görünüşü.

III. Komisyon. *Korumacılar ve Rekreasyoncular.*

- 1 — Ormanların korunmasında muvazeneli bir faydalanmanın temini
- 2 — Ormanda rekreasyon için isteklerin tatmini problemleri ve eğilimleri.
- 3 — Ormanlarda alternatif yahut tamamlayıcı faydalanma bakımından orman favnası
- 4 — Kaynakların korunması ve kırsal gelişmede milli parkların rolü.
- 5 — Ormancılığın doğal çevre üzerindeki etkisi.

IV. Komisyon. *Kesim ve boşaltma organizatörleri ve işçiler.*

- 1 — Kesim ve boşaltma işlerinde realize edilen gelişmeler.
- 2 — Sosyo-ekonomik gelişmeler.
- 3 — Kırsal gelişme.
- 4 — Çevre problemleri

V. Komisyon. *Araştırmacılar.*

- 1 — Araştırma problemleri
- 2 — Tavsiyeler.

VI. Komisyon. *İktisatçılar, idareciler ve plâncılar.*

- 1 — Ormancılık gelişmesinin plânlanması.
 - a) Genel görünüş
 - b) Ağaçlandırmaların plânlanması
 - c) Sosyal değerler
- 2 — Arz ve talebdeki gelişme eğilimleri
- 3 — Plânlama ve geliştirme kurumlarının ihtiyaç ve eğilimleri,

- a) Orman idareleri
- b) Özel problemler

4 — Özet.

VII. Komisyon. *Sanayiciler.*

- 1 — Odundan faydalanmanın eğilimleri ve görünüşleri.
- 2 — Talı türler.
- 3 — Ağaçlandırma kaynakları.
- 4 — Araştırma ve öğretim.
- 5 — Orman endüstrisinin ekonomik ve sosyal yönleri.
- 6 — Orman endüstrisi ve çevre korunması.

VIII. Komisyon. *Serbest forum.*

Bu komisyon, Kongrede kendi problemiyle ilgili bir komisyona girmiyenler için sualler sormak fırsatını vermek üzere ayrılmıştır.

Komisyona sekiz mesele getirilmiştir. Ancak yine de bunlardan altısının diğer komisyonlara ait olduğu görülmüş, sadece ikisi üzerinde durulmuştur. Bunlar, bir üyenin orman amenajmanı sahasındaki kişisel deneylerine aittir. Diğeri tohumların çimlendirilmesi hususundaki özel bir araştırma sonuçları olmuştur.

Bu yazıda, çok kez genel kurul halinde yapılan toplantılarda ele alınan önemli konuların neler olduğunu tanıtmak istiyoruz. Bunlar üzerinde yapılan müzakereler ve varılan sonuçlar ayrı bir tetkike konu olabilecektir.

Kongrenin ikinci günü yapılan ilk genel toplantıda, Madrid'deki VI. Dünya Ormancılık Kongresinden bu yana geçen «son altı yılın dünya ormancılık sektörü üzerindeki etkileri» konusunda FAO adına Prof. Dr. K. Steenberg «Bu günün büyük ormancılık problemleri hakkında FAO'nun görüşünü» yansıtan raporunu takdim etmiştir.

Açılıştaki konuşan FAO Genel Direktörü, A. Boerna geliştirmekte olan bazı ülkelerin yöneticilerine ormanların yabancı teşebbüsler tarafından korkunç şekilde istismarına müsaade edildiğini, halbuki ideal ve gerekli olan şeklin ekonomiyi ekoloji ile bağdaştıran bir plân uygulaması olabileceğini ifade etmiş ve birkaç yıldanberi bu ülkelerin orman ürünleri ihracatını üç katına çıkardıklarına, bunun 1.7 milyar dolara yüksel-

diğine ve böylece tarım ürünleri ihracatını geçtiğine dikkati çekmiş bulunuyordu.

Steenberg ise, son Dünya Ormancılık Kongresinden buyana, insanların zihnini işgal eden konunun tamamen değiştiğine işaretle şimdi bir tereddüt, bir endişe hatta bir korku ile karşı karşıyayız diyordu. «Dünya üzerindeki bizler çok fazlayız, bütün bu insanlar için nerede yaşanacak yer, yeter enerji, genel olarak yeter kaynak bulacağız? Nerede temiz su, temiz hava bulacağız? Doğal ekosistemi ve dünyanın genetik kaynaklarını nasıl koruyacağız? İnsanların bir çok buluşları tehlikeli zehirler olarak dünya ekosistemini bozmaktadır» diye tehlikelere işaret ediyordu. Aktüel durumun komplike nedenleri neler olursa olsun, ormancılık için bugün ortaya çıktığını kabul ettiği tarihî fırsatı iyi değerlendirmek önemlidir. Sadece ileriye gören elit bir grup uzmanın ideal olan yenilenebilir kaynakların rasyonel idaresi meselesi, bugün artık büyük halk kitlesinde akis bulmaktadır. Ormancılar, millî ormancılık politikasını kendi başlarına şekillendiremezlerdi, bugün kamu oyu onların görüşüne katılmaktadır. Böylece sosyo-ekonomik gelişme içerisinde, hayat standardını muhafaza edebilmek için, ormancılık politikasını formüle edip kanunlaştırmanın zamanı geldiğine inanmaktadır. Stokholm'da toplanan, Birleşmiş Milletler'in tertiplediği Çevre Sorunları Konferansının yapmış olduğu deklarasyonu yeni zihniyetin bir ifadesi niteliğinde görüyor, onu Milletlerarası ormancılık politikasına temel olarak dikkate alınabilir buluyor. Böyle bir politikanın amaçları açıktır ve bir taraftan verimi yükseltmeyi araştırırken, aynı zamanda insanı kendine, kendi yaptıklarına karşı koruma lüzumunu bağdaştıran bir uzlaşma yolunun aranmasıdır diyor.

«Bir ormancılık politikası, ormanların ve ürünlerinin millî gayeler bakımından rolünün ne olacağı hususunun tesbitine dayanır» diyen Steenberg, bazı ülkelerde ormancılık politikasının, odunun yerine geçen maddelerin artması ve önem kazanması bakımından meydana gelen tereddütlerden zarar gördüğünü, birtakım kimselerin plâstik maddelerin ve maadenlerin geliştirilmesinin yakın zamanda odunu faydasız hale sokacağını ve bu durumda odun üretme politikasını yürütmekte mânâ kalmıyacağını ileri sürdüklerine, ve böyle bir anlayışın ormancılığa yapılacak yatırımları azaltacağına dikkati çekiyor. Halbuki, dünya enerji kaynaklarının ne kadar sınırlı olduğu artık bilinmektedir diyor. Gerçekte plastik maddeler sanayii ve diğer odun yerine kullanılan maddeleri üreten sanayi büyük enerjiye ihtiyaç göstermektedir. Ormandan elde edilen ham maddelerden vazgeçilemeyecektir. Ayrıca modern teknoloji, materyalleri kombine şekilde kullanılmağa doğru gelişmek-

tedir diyor ve tereddütlerin artık ormancılık faaliyetlerini paralize edemeyeceğine inanıyor.

Steenberg, diğer bir nokta olarak, çevre sorunlarından haberli olan insanların gün geçtikçe daha fazla ormancılık problemlerile ilgilendiklerine temas ediyor ve hergün daha fazla sayıda halkın ormanla ilgilenmesinin, bu konuda bir diyeceği bulunmasının bir handikap gibi görülebileceğini, fakat bunun doğru olmadığını kabul ediyor.

Nihayet raporunda, bir ormancılık politikasının sadece formüle edilmesini yeterli bulmayan Steenberg bunu, gerekli kurumların kurulması veya mevcutların modernize edilmesi takip etmelidir, bu kurumlardan ilki de okullardır diyor. Öğretim konusunda, FAO tarafından 1971 yılında tertiplenen ilk Dünya Eğitim Konsültasyonunun gayet açık olarak bu konunun önemine işaret ettiğini hatırlatıyor.

Steenberg, raporunun sonunda FAO nun ihtiyaç ve isteklerine değinerek, henüz az veya çok ağaçlı sahaları tavsif ve tasnif etmek, orman sahasını kesin olarak tâyin etmek için sıhhatli metodlara sahip bulunulmadığını, kesin tariflerin yapılamamış olmasından dolayı Dünya odun arz ve talebinin tesbiti hakkında da günden güne daha çok zorluk çekildiğini ve bunların çözüm şeklinin bulunmasının beklendiğini bildirmektedir.

Milletlerarası Ormancılık Araştırma Müesseseleri Birliği (IUFRO) Başkanı Prof. Samset, bu Birlik açısından yaptığı konuşma ve verdiği raporda, IUFRO'nun tarihçesinden, yürüttüğü araştırma çalışmalarından genel olarak bahsetmektedir. Odunun daima aranan bir ham madde olarak kalacağına, onun bir taraftan yenilenebilir bir kaynaktan geldiğine, diğer taraftan da her türlü endüstri ham maddelerine nazaran, hasad edilmesi, işlenmesi ve faydalanılmasının çevre için en az zarar doğuran bir ham madde olduğuna dikkati çekmektedir. Orman artıklarından ve düşük kaliteli odunlardan endüstride faydalanmak yönündeki çalışmaları özellikle enteresan bulduğuna, ormanın daima endüstri için ham madde üreticisi olmak ve çevresine fayda sağlamak, halkın dinlenme yeri olmak bakımlarından bilinen önemi-ne işaret etmektedir. Tavsiye olarak da, ormancılıkta, orman ürünlerinden faydalanmada ve ormandaki uygulamalarda araştırma şartlarını ıslâh etmek gayretinin gösterilmesini, böylece modern ormancılık faaliyetlerinin ana unsurlarından oluşan araştırmaların görevini yerine getirebileceğini ifade ile, araştırmaların önemini bir kez daha belirtmek istemektedir.

Kongrenin, ikinci genel toplantısının ana konusu «Rejyonun Kongreye Katkısı» başlığı altında üç gün devam etmiştir.

Birinci gün «Entegral bir tarım politikası içerisinde ormanın ekonomik ve sosyal önemi» konusu görüşülmüştür. Bu konuda;

1. Arazi mülkiyeti ve faydalanma probleminde ormancılık sektörü,
2. Büyük nüfus baskısı altında olan bölgelerde özellikle orman koruma sahaları,
3. Bir ormancılık politikasının yürütülmesi sırasında kırsal tesisler kurulması ve tarım reformu akisleri,
4. Arazi mülkiyeti ve faydalanmanın yeni bünyesinde orman mühendisinin rolü

meseleleri tartışılmıştır.

İkinci gün «Ormancılık sektörünün, gelişmekte olan memleketlerin kalkınması için temel şart olarak kamu politikasına katkısı» başlığı altında,

1. Orman idaresinin politik ve kuruluş sınıflaması,
2. Doğal kaynakların entegre şekilde ameneje edilmesinin, hükümetler seviyesindeki plânlanmasında ormancının müdahalesi,
3. Hükümet nezdindeki faaliyetini kolaylaştırmak için ormancının politik ve ekonomik zihniyette hazırlanması,
4. Gelişmekte olan ülkelerde ormancılık derneklerinin rolü, konuları münakaşa edildi.

Üçüncü günü, öğleden evvel, «Ormancılık gelişmesinin uyarıcısı olarak orman kanunlarının ve malî teşvik şekillerinin modernleştirilmesi» ve öğleden sonra «Ormancılık faaliyetlerinin makinalaştırılması ve rasyonelasyonu : teknik, ekonomik ve sosyal durumu» müzakere edildi.

Kongrenin üçüncü genel toplantısı «Politik Sentez» ve «Gelecek altı yıl için bir faaliyet plânı» başlıkları altında iki gün devam etti.

Birinci gün (16 Ekim), FAO'nun «Orman Politikası, kanunu ve idaresi» konusunda yaptırmakta olduğu bir etüd üzerinde, bizzat Kongre Başkanı tarafından teşkil edilen bir «politik grup» üyeleri arasında karşılıklı konuşmalar oldu. Kürsüde Başkan etrafında yer alan bir politik grubun böylece karşılıklı münakaşaları, bu kongrede ilk olarak, bir bilimsel panel şeklinde cereyan etmiştir. Münakaşaları takip eden kongre üyelerine sonradan kısa bir konuşma fırsatı verilmiş-

tir. FAO müşaviri M. King tarafından hazırlanmış bulunan ve bu konudaki görüşmelere esas teşkil eden raporun bu şekilde münakaşası, onun yayımından evvel son radaksiyonu yapılırken, burada ileri sürülen fikirlerden faydalanma olanağını vermiş olacaktır.

Aynı gün öğleden sonra programdaki bir değişiklikle, yine FAO'nun getirdiği, «Dünya Ormancılık Kongrelerinin bugünü ve geleceği» adlı rapor münakaşalara esas teşkil etti.

Politik sentez konusundaki genel toplantının ikinci gününde, «Kongre komisyonları raporlarının politik değerlendirilmesi» yapılarak, politik grup ve diğer üyeler tarafından ileri sürülen bazı ufak tâdil teklifleriyle kabul edilmişlerdir (Çin Halk Cumhuriyeti delegasyonu, raporlardaki bazı meseleler üzerinde görüş ayrılığını muhafaza etmiştir).

Aynı gün öğleden sonra genel kurul «Yedinci Dünya Ormancılık Kongresinin Deklarasyonu»nu görüştü. Bu deklarasyon, Kongrenin son gün toplantısında (18 Ekim), alkışlarla kabul edildi. Buenos Aires'deki 1972 Dünya Ormancılık Kongresi hakkındaki bu özetlemeyi, kongrenin deklarasyonunu tercüme ile sonuçlandırıyoruz.

D e k l a r a s y o n

VII. Dünya Ormancılık Kongresi, Arjantin'in Buenos Aires şehrinde 4 - 18 Ekim 1972 tarihlerinde toplandı. Böylece bir Dünya Ormancılık Kongresi ilk kez Lâtin Amerika'da cereyan etti. Burası, Kongre için seçilmiş olan «Orman ve Ekonomiko - Sosyal Gelişme» konusuna zaman ve mekân olarak özellikle uygun düşmüştür.

Ormanlar Dünya karaları yüzeyinin üçte birisini örtmektedir. Henüz miktar tesbiti yapılmamış olmakla beraber, ormanların biyosferde kesin bir rol oynadıkları bilinmektedir.

Beşeriyet tarihi, insanların doğaya hâkim olmak için yaptığı mücadeleye tarihidir. Bu mücadele onları daima daha kompleks teknolojiler meydana koymağa ve yeni sosyal organizasyon şekilleri bulmağa sevk etmiştir. Binlerce yıl boyunca ormanlardan faydalananlar bunları tahrip etmişlerdir. Ancak oldukça yeni bir tarihten bu yana insanlar, hareketlerinin tahripçi gücünü anlamış oldular. Onların ormanlar ve yaban alanların kendi menfaatlerine yaptıkları çok yönlü katkılar hakkında tam bir inanişe kavuşmaları, son modern zamanlarda olmuştur.

Orman ürünleri her türlü insan faaliyetlerinde kullanılır ve bu suretle ekonomik gelişmeye kesin şekilde katkıda bulunur. Ormanlar erozyonu önler, tarımı korur, su taşmalarını dindirir, berrak suları sağlar, bulaşmaları azaltır, rekreasyon ve eğlence yerleri temin eder, yaban hayatı muhafaza eder ve çevre bozulmasına karşı önemli bir koruyucu teşkil eder.

Kongre, zamanımızın problemlerini bir çok yönleriyle tetkik etti : daha yüksek hayat düzeyine ulaşmak isteklerinin çoğunlukla çeşitli şekillerde çevreyi tehdit eder nitelikte olduğunu bilmekle beraber, yaşanan ortama, koşullarını sürdürmek veya iyiye götürmek suretile, sosyal ve ekonomik gelişme nasıl hızlandırılır meselesi üzerinde durdu.

Kongre, hükümetlerin politik, ekonomik ve sosyal amaçları hakkında hüküm vermek için yetkili bir organ değildir. Bununla beraber Dünyanın yenilenebilir başlıca kaynaklarından olan ormanlarla ilgilenen çok sayıda ülkeleri ve çeşitli muhitleri geniş şekilde temsil eden bir topluluk olmak hasebile, derin bir sorumluluk duygusu ile dolu olan Kongre bu çağrıyı ilân eder.

Kongre, 1972 yılında Stockholm'de toplanan, Birleşmiş Milletler Çevre Sorunları Konferansının formüle ettiği faaliyet plânının gelecek yıllarda bütün dünyada ormancılığın gelişmesinde etki yapacağına inanmaktadır. Bir çok ülkelerde yürütülmekte olan ormancılık politikasının yeni bilgilere ve yeni ilhamlara uygun düşmediğini kabul eden Kongre, bu ülkelerin ormancılık politikalarını yeniden tesbit ve tâyin etmelerinin çok acil ve önemli bir zorunluluk olduğunu dikkate almaktadır. Kongre, ormancılık politikası gayeleri, ekonomik organizasyon şekilleri, ormanlık arazinin mülkiyet sistemi ne olursa olsun, bütün devletlerin, bugün ve gelecek için ormanların varlığını ve çevre için sağladıkları faydaları muhafaza etmeyi garanti ederek, müsbet etkilerine ve üretici, koruyucu, sosyal görevlerini plânlamakla görevli olduklarına kesinlikle inanmaktadır. Aynı dünyada yaşandığına ve orman kaynakları eşit olmayan bir dağılım gösterdiğine göre, ormancılıktaki plânlamalar ve millî politikalar uluslararası bir anlayışla entegre edilmelidirler.

Kongre, zengin milletlerle fakir milletler arasındaki açığın git-tikçe genişlediğini endişe ile müşahade eder. Dünyanın en önemli kaynaklarından bazıları, ekonomik ve sosyal gelişmenin geciktiği ülkelerde bulunmaktadır. Sosyal adaletin dikkate alınması dışında, dünya ölçüsünde önemi olan bu kaynaklar, az gelişmiş ülkelere çok daha sıkı bir çaba beklemektedir. Orman kaynaklarının, halkın hayat seviyesini yükseltmek ve orman ürünleri bakımından artan dünya ihtiyacı-

na cevap vermelerini sağlamak bakımından uygun şekilde geliştirilmeleri için, kalkınmakta olan bu ülkelere yardımda bulunulmalıdır.

Bu tutum oralardaki araştırmaların entansif hale gelmesini mümkün kılacaktır. Esasen özellikle gelişmekte olan ülkelerin problemler arzeden belirli kilit noktalarında araştırmaların yapılması gereklidir. Bu araştırmalar, heterojen ormanlardan çok yönlü faydalanma, tropikal ormanların doğal ağaç türlerinin tensil tekniği ve bakımı, değişik ekolojik koşullarda sun'î ormanların yetiştirilmesi tekniği, yöresel imalât ve kullanma şekillerini geliştirmek için teknolojinin uygulanması, marjinal toprakları kazanmak ve verimli toprakların çöle dönüşmesini durdurmak, ormanın genel ve özel çevre etkilerini ve yabani favnanın katkısını araştırmak gibi konulardır.

Kongre, düzene sokmak amacile uygun kararları, olanak bakımından gerekli bilgilerin artan kompilesitesini dikkate alarak, fizik ve sosyal ilimler alanında hâlen araştırmalara ayrılan olanakların yeterli olmadığı kanısındadır. Bununla beraber eldeki bilgilerin yayımı için uygulanan tedbirlerin yeterli olmayışı daha büyük bir endişe yaratmaktadır. Araştırma sonuçlarının, ormancılık politikasını tesbitle görevli olanlara ve idarecilere ulaştırılması bakımından da durum aynıdır. Kongre, bütün ormancılık araştırma müesseselerinden ve orman idarecilerinden, bu işe büyük önem atfetmelerini, yeni bilgilerin gecikmeksizin ormancılık faaliyetlerinde ve uygulamalarında kullanılmalarını temin etmelerini ısrarla ister.

Kongre, ekonomiko-sosyal gelişmeye ormanların katkısını artırmak isteniyorsa, gelişmekte olan ülkelerin orman ürünleri ticaretine iştiraklerinin artması gerektiğini, ilerici ticaret koşullarının da bunu gerektirdiğini kabul eder.

Kongre, aktüel ormancılığın gelişmesini önleyici başlıca engellerin, orman idarelerinin seviye ve bünyesi, orman kanunları, eğitimle görevli organlar, araştırma ve yayım müesseselerinden geldiğini müşahade etmektedir. Ormancılık sektörüne ilişkin çeşitli isteklerin ışığında, ormancılık müesseselerini takviye etmek ve varlıklarını kabul etmek gereği vardır. Böylece onların politik anlayışa, ekonomik ve sosyal gelişmeye tam olarak katkıda bulunabilmelerine imkân verilmiş olacaktır.

Kongre, ormancıların durumunu ve meslekî sorumluluklarını kritik bir zihniyetle tahlil etmiştir. Ormancılar, yenilenebilir kaynakları korumak ve faydalanmayı rasyonelleştirmek için yapılan mücadelelerin müjdecileri olmuşlardır. Bu nedenle onlar, çevre kalitesi proble-

mine ve dünyanın yenilenebilir kaynaklarının uygun şekilde kullanılması gereğini anlatan genel bir ilginin gösterilmesini memnurlukla müşahede etmektedirler. Ormanlılar, ancak halka hizmet ettikleri inancı ile ormancılığın, ağaçlarla ilgilendiğini kabul etmektedirler.

Bu kongre, bir vatandaş ve ayrıca bir meslek adamı olarak ormancının, kendi temel fikirlerinin her türlü sosyal çevrede duyulmuş ve anlaşılmış olmasının temini yükümlülüğüne ve sorumluluğuna sahip bulunduğunu ilân eder. Ormancının kaynağa sadakatı taahhüt altında değildir, fakat bu kaynağın, halkın uzun süreli faydalanmasına hizmet etmesi amacına karşı taahhüt altındadır. Bu sonuca varmak için ormancılık öğretimini, sosyal sorumluluk anlayışına ve uygulamasına katkı yapan disiplinlere, şimdiye kadar olduğundan daha büyük bir önem vererek, genişletmek gerekir.

Nihayet bu Kongre, ümitsizliğe kapılanların görüşünü paylaşmaktadır. Dünyanın, ormancılığın fayda ve hizmetlerine daima artan bir ihtiyaç duyacağına inanmaktadır. Bu ihtiyaçların, rasyonel ter-tipler, mevcut ormanların değerlendirilmesi ve yeni sun'î ormanların yetiştirilmesi suretile daima temin edileceğine, kongrenin güveni vardır.

Yine bu görevi, çevre kalitesinin sadece devamını değil ıslâhını da temin etmekle birlikte yerine getirmenin, dünya devletlerinin ve halkının yeteneği dahilinde olduğuna da Kongrenin güveni vardır. Bu kongrenin üyeleri, hiç bir çıkar gözetmeksizin, güçlerini bu faaliyetlere katmağa oybirliği ile söz vermektedirler.
